

лята изчезнало всичко, което поддържало старото господарство. Въ всичките провинции безъ изключение възстанали съсловията, градските магистрати, граждани, селяни, пролетари и всекой, който можалъ да си намъри въ революцията сръдство да възвърне старото право, да завоюва ново, или да се освободи отъ тѣжките повинности, или просто да премѣсти злото на богатитѣ и знатнитѣ личности на разрушающия се порядъкъ на работитѣ. Всичките градове въ Бретания си назначили нови муниципалитетѣ, и изъ кралскитѣ арсенали зели оружие за националната гвардия. Въ Кана народътъ зель съ пристѣпъ цитадельтъ, *) и разрушилъ кжщата на вѣдомство на солния налогъ. Кралскитѣ интенданти нигдѣ ся не показвали; парламентитѣ не подавали даже признакъ за съществуване; за по низкитѣ сѣдилища нѣмало ни слухъ, ни духъ; всичко, което при стария порядъкъ имало официаленъ санъ и величественна походка, сега ся старало да ся скрие отъ очитѣ на тѣлпата, и за всекога да изглади въ умътъ ѝ вѣспоминанието за неотдавнашното си могъщество. Старъ сѣдъ, стара полиция, и старо управление, — всичко изчезнало; въ всичките градове ся образували, за оградванието на личната и имущественната безопасностъ на гражданитѣ, постоянни комитети, който съ помощта на националната гвардия, която ся формирovala и въоръжавала на всекадѣ чрезвичайно скоро, старали ся и често успѣвали да предупрежда-

*) Крѣпостъ на висеко мѣсто.